

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postryder verschijnt s'vonds, s'zondersdags en zaterdag.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 31, en bij alle post-directeurs.

Alle bezending van brieven, aankonten, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Per half jaarschrift, 30 centen.

De aankondigingen, per drukkreeft, 15 centen.

De reclamen, per drukkreeft 25 centen.

TONGEREN, DEN 10 SEPTEMBER.

Kongres van Meehelen.

Meehelen, 6 September.

Na de machtige stemmen van Mgr Dupanloup, Mgr Dechamps, M. Ad. Dechamps en M. de Falloux, heeft er vandaag (vrijdag) een werklonken, misschien de machtigste van allen, namelijk die van pater Hyacinthe.

Nooit hebben wij welsprekender het belang der werkende klasse hooren verdedigen, en des te meer is het noodig de groote denkbeelden rond te bazuinen, omdat er tegenwoordig aan de werkende klasse zoo veel valse denkbeelden worden ingeplant.

't Is hier alweer zoals Mgr Dupanloup zegde: men heeft den zin der woorden verdraaid; men heeft als vijanden voorgesteld aan de werkende klasse, degenen die werkelijk hare vrienden zijn.

Pater Hyacinthe heeft gehandeld over de opvoeding van den werkman op drie verschillende graden: dat is 1° over zijne eerste opvoeding, die door de familie moet worden gedaan; 2° zijne beroeps-opvoeding, welke de werkman geniet in het werkhuis, en eindelijk 3° zijne godsdienstige opvoeding, die hij vindt in de zondagsrust, in het vieren van den zondag.

Gij begrijpt hoe belangrijk die punten zijn, en evenzoo hoe noodig het is hierop breedvoeriger terug te komen, vooral in het Handelsblad, hetwelk altijd die belangen van de werkende klasse, met zoo veel over heeft voorgestaan.

Daar toe is dan ook wat meer tijd noodig, als wij er in eenen korten brief kunnen aan besteden. Elk der punten is wijd en breed door pater Hyacinthe besproken, en met dat verheven talent, hetwelk een der grootste sprekers van onzen tijd kenmerkt.

Wat was hij schoon en grootsch, toen hij de verdediging opnam voor het arme werkmanskind, dat al te vroeg in de fabriek gebruikt wordt, en alzoo zijne verstandelijke, lichamelijke en godsdienstige opvoeding, onder de drukking der uitziende nijverheid ziet verloren gaan!

In naam der rede, in naam van het geweten, in naam der menschelijke waardigheid, protesteerde de spreker tegen diegenen, welke in het kristendom het geneesmiddel niet zoeken, tegen het lijden den arme toegebracht.

Ook verhoef de redenaar zich tegen de ergste der dwingelandijen, tegen het dooden in het hart van den werkman van het godsdienstig gevoel. Men geeft hem aan de armoede ten prooi, en men laat hem niets over om hem te troosten en op te beuren!

Na dezen spreker, die luidruchtig werd toegesjuicht, is M. Ad. Dechamps, oud-minister van België, op de tribune gekomen, waarop hij door de vergadering geroepen werd.

M. Dechamps heeft de vergadering bedankt voor het onthaal, dat zij wel wilde doen aan eenen der laatst gekomen verkledten, zooals hij zich noemt.

« Laat mij toe, zegde hij, u iets van mijne indrukken mede te deelen, die mij bezielde toen ik hier kwam: onze tegenkanters zegden gisteren nog van het Kongres, dat het de zwakke en laatste vlam was van een vuur, dat langzaam uitdooft...

« Zwakke vlam! en dat zegt men als de grootste redenaars, Dupanloup, Falloux, pater Hyacinthe en zoo veel andere beroemde personen, 't kongres bijwonen. Zwakke vlam!... Maar mij dankt dat de vlam der vrijdenkers wel armzalig en bleek is naast de vlammen die hier opschieten.

« Onze tegenpartij hoopte op tweedracht en misverstand. Zegt mij, waar is die tweedracht? Ik zie hier maar één geloof, één heilige waarheid, één geest van liefdadigheid, vrij zwerende boven het wijde veld der beradslaging.»

« Naast de groote mannen, Mgr Dupanloup — die Lamoricière van het bisschopdom; M. de Falloux, den staatsman, die zijnen naam hechtte aan de expeditie van Rome in 1849; aan de wet op het onderwijs in 1850 — naast dien en anderen heb ik de prelaten begroet van de uiteinden der wereld gekomen, om den band tusschen de oude en nieuwe wereld nauwer te halen!

Spreker betreurt dat M. Cochin niet aanwezig kan zijn. Hij herinnert ook M. Keller, zoo onrechtvaardig uit het fransche parlement verbanen; en eindelijk M. de Montalembert, die nu op het ziekbod gekluisterd ligt. Eindigende begroet M. Dechamps, den onsterfelijken Pius IX; onzen koning, onze dynastie, onze konstitutie en al onze hoop van nationale toekomst.

Vergeten wij niet M. Brouwers van Amsterdam, die voortreffelijk gesproken heeft over den toestand der katholieken in Nederland en Limburg.

M. de Falloux heeft op de tribune eenen brief gelezen welke M. de Montalembert aan de vergadering richt. Op voorstel van M. Dumortier wordt de achtbare schrijver namens het kongres bedankt en drukt dit den wensch uit, dat hij spoedig moge herstellen, opdat hij nog veel nuttigs in ons midden zou mogen bewijzen.

Onschuldig en toch schuldig.

M. Villemot verhaalt de volgende geschiedenis in zijne kronijk van den Temps:

« Een advocaat uit het zuiden, welke zich eenigzins in de vergaderingen der republiek had onderscheiden, verhaalde mij dikwijls in de volgende bewoordingen, zijn eerste pleidooi bij de balie van Albi:

« Ik was jong en naïf, zegde hij en ik bepleitte mijne eerste zaak. Er was kwestie van eenen boer, die beschuldigd was van een horlogie gestolen te hebben. Het dossier, de onbeduidendheid der bewijzen en meer dan alles de houding van den beschuldigde, welke een nitermate onnoozel voorkomen had, had mij van de onschuld van mijnen cliënt overtuigd. Ik pleitte dus met die ziel-waarte, waaruit ik de overtuiging zijner onschuld had geput, en ik deed den boer vrijspreken. Toen hij vrijgesproken was, wierp hij zich in mijne armen.

« — Ach mijnheer! wat hebt gij goed gesproken zegde hij. Mijne kinderen zullen u zegenen. Thans moet gij mij nog een dienst bewijzen.

« — Welke?

« — Die om de horlogie te ontgraven...

« — De horlogie ontgraven.

« — Zeker, zij ligt aan den voet van den zevenden papus op de Mail. Doch gij zult begrijpen, dat ik nog in het oog zal gehouden worden, terwijl gij al wandelende met uwen ganstok de aarde omwoelende, de horlogie kunt opnuemen en mij dezelve daarna overhandigen.

« — Ongelukkige, gij waart dus plichtig?

« — Welhoe, gij wist dit niet! Maar indien ik onschuldig was geweest, zou ik de kosten van eenen advocaat niet gedaan en ik zou mij zelve verdedigd hebben.»

Vier leerlingen van het kollegie van Tongeren hebben hun examen van gegradueerde in letteren afgelegd, te weten, MM. J. Marijn van 's Heeren-Elderen, M. Destexhe, G. Nossent en S. Vondenbusch.

— Men schrijft uit Luik, 6 september:

Men is volop bezig aan het oprichten van het buitengewoon groote voetstuk voor het ruiterstandbeeld van Karel den Groote. Er is kwestie om tegen Allerheiligen dit beeld te onthullen, en te dezer gelegenheid zullen er eenige feesten plaats hebben. Het bronzen standbeeld, door den heer Jehotte vervaardigd, weegt 10,000 kilos. Het zal binnen kort, op een grooten wagen met platte wielen, die daarvoor opzetteijk te Brussel wordt gemaakt, met kleine dagreizen naar Luik worden gevoerd. Het standbeeld is al te groot om langs den spoorweg te kunnen vervoerd worden.

— In de omstreken van Luik is er een smartelijk ongeluk gebeurd, dat aan onvoorzichtigheid moet toegeschreven worden. Twee gebroeders gingen op jacht, en toen een humber op een vluht patrijzen een schot loste, miste hij zoo slecht, dat hij zijnen broeder in het hoofd trof. Gelukkig was het geweer slechts met kleine loodkorrels geladen; echter is de wonde nog al ernstig. Men voegt er bij, dat dit noodlottig schot gelost werd onder de oogen der moeder, welke van onder den zuilengang van haar kasteel het vertrek van hare zonen stond na te zien.

— Men schrijft uit Luik, 7 september: Woensdag, kort na den noon, is er boven onze stad en omstreken een hevige slagregen gevallen. Op sommige plaatsen was die regen met eenen stormwind vergezeld. Te Sprimont werd een zeer zwaar rijtuig door het onweer omgeworpen.

Te Romsée, Beyne en in den omtrek werden de vruchten der boomen, door den slagregen en hagelbollen, ter groote van eenen duim, verwoest of grootelijks beschadigd.

In den voormiddag had een windhoes te Chaudfontaine, van aan de kerk tot aan het kasteel van Rochette groote schade veroorzaakt. Het dak van een huis werd afgerukt en in de Vesdre geworpen; een groot getal boomen werden onthorteld of verbijzeld, en de hof van het kasteel heeft veel geleden.

— Men schrijft uit Namen, 7 september: Sedert eenigen tijd leefden de echteligen C., te Golzinne, in slechte verstandhouding, en ten gevolge der mishandelingen, welke de man zijne vrouw deed ondergaan, had deze het echtelijk huis verlaten en was bij hare moeder gaan inwonen, te Bossière, waar zij aan den spoorweg werkte.

Haar man kwam zich in de nabijheid vestigen om de minste daden zijner vrouw te kunnen bespieden. Laatsleden zondag ging deze met een 12 jarig meisje naar Gemboers, toen zij haren man ontmoette, welke haar bevoel hem te volgen en het meisje heen te zenden. Zij weigerde en alsdan sloeg hij, onder allerhande be-

dreigingen, alleen den weg naar Grand Leez in.

Vrouw C. verliet Gemboers rond 6 ure, nog altijd door het jonge meisje vergezeld, alsnede door een andere vrouw. Op een half uur afstand van Golzinne, zag zij haren man onverwacht uit een boschje te voorschijn treden en recht naar haar toekomen. Hij laaide een pistool, die hij onder zijnen kiel verborgen had en schoot; doch gelukkig had vrouw C. het wapen met de hand kunnen op zijde stooten. Op het gerucht van het schot namen hare medegezellen de vlucht. Alsdan greep de woedende kerel een tweede pistool en de vrouw werd nu door een gedeelte der lading in het aanzicht getroffen. Vervolgens wierp hij zich op haar, trapte haar onder de voeten, sleepte ze meer dan vijftien meters verre en liet ze eerst los toen er verscheidene personen ter plaatse kwamen.

Vrouw C. werd in eenen betrenrensweerdigen toestand naar hare woning gedragen, en intusschen heeft haar man zich uit de voeten kunnen maken, zonder dat men weet wat er van hem geworden is. De justitie heeft een onderzoek ingespannen.

— Van al de ministers is er slechts een te Brussel aanwezig, namelijk M. Bara, minister van justitie; al de anderen zijn afwezig. MM. Goethals en Vanderstichelen zijn op jacht, M. Frère bevindt zich op zijn kasteel van Rond-Cléne waar hij — waarschijnlijk om de politiek eenigzins te vergeten — zijne klein-kinderen op zijne knieën laat dansen. Waar M. Rogier zich eigenlijk bevindt is moeilijk te weten; nu is hij hier en morgen weder elders; de ongelukkige kwestie van de afslaming der Ooster-Schelde maalt hem gelukkig door het hoofd; dat is voor hem een wezenlijk nachtmerrie... M. Vanden Peereboom doet een reisje in Frankrijk. Het schijnt thans wel gelukkig dat hij inderdaad zijn ontslag heeft gegeven, doch er op aandrong zijner kollegas heeft in toegestemd hetzelfde tot binnen twee maanden te verdagen. M. Bara vervult thans het interim van het ministerie van binnenlandsche zaken en onderteekent zelfs in den *Moniteur* voor al deze afwezige ministers, ontvangt al de depechen, welke in de verschillende ministeriën aankomen en wordt daarenboven met aanvragen bestormd voor de ledige plaatsen in de rechterlijke orde. Deze minister heeft dus geen gebrek aan bezigheden.

— Blondin, naar het schijnt, gaat een omreis in België doen. Hij is in onderhandeling voor een vertooning te Luik, en zondag zal hij eene te Antwerpen geven. Zouden wij hem hier niet zien?

— Men schrijft uit Antwerpen:

De aangekondigde voorstelling van Blondin, had gisteren een talrijk publiek naar het fort Herenthals gelokt, om den held van den Niagara in zijne buitengewone kunsttoeren aan het werk te zien, op een koord van met minder dan 300 voet lengte, en welke zoo hoog als de grootste boomen van het gemelde fort was gespannen. Blondin heeft meer dan eens de aanwezigen door zijne onbeschroomde doen beven; hij veinsde dan ook nu en dan met den eenen voet nevens de koord te trappen; maar hij gaat er overigens zoo gezwind en rustig over als wij over den vasten grond; hij danst er zelfs de polka op, en dit nog wel veel beter dan menig een, in de zalen der *Variétés*. Hij stapte even vast achteruit als vooruit, zelfs geblinddoekt en met eenen zak over het hoofd getrokken, legt zich op de koord te rust en wentelt zich eensklaps om. Hij komt, met eenen stoel beladen, te voorschijn, plaatst hem op de koord, gaat er op zitten, klimt en boven op en verricht alzoov kunsttoeren welke u het kieken vleesch op het lijf jagen. Met een woord, Blondin is een volmaakt koorddanser, en toen hij te Brussel een viertal voorstellingen heeft gegeven, waren de ministers er, naar men verzekert, altoos altemaal tegenwoordig.

— Om zich een denkbeeld te vormen van de massa volks die zich deze jaren naar de fraaie badplaats Blankenberge begeeft, behoeven wij slechts te wijzen op de ontvangsten, gedurende de pas verloopene maand augustus gedaan door de spoorbaan van Brugge naar Blankenberge.

Van den 1^{en} tot 15 augustus heeft men op dat lijntje ontvangen fr. 17,006 81; aldus 1,133 79 per dag; en van den 16 tot den 31 dito, fr. 22,833 92; bij gevolg dagelijks 1,427 fr. 15 centen.

De vermeerdering van opbrengst gedurende de maand augustus dezes jaars, vergeleken met dezelfde maand des verleden jaars, bereikt de aanzienlijke som van fr. 8145 22.

— De dorschvloeren van talrijke schuren worden zoo slecht onderhouden, dat er veel stof van voortkomt, benevens brokjes steen die bij het graan gemengd zijn. De reiniging van het graan kost dan ook veel moeite en wordt nooit zeer goed ten uitvoer gebracht, tenzij bij middel van mekanische toestellen die niet in

't bereik van alle landbouwers staan.

« Men kan dit nadeel vermijden, zegt de heer Pieter Valin, door de vloeren op de volgende wijze te bereiden: vooreerst den bodem effenleggen en reinigen; denzelven bedekken met een laag kempakkergrond; dien grond kloppen en rollen; vervolgens begieten met een papachtig vocht samengesteld uit koeiendrek met water gemengd. Aldus bekomt men een dorschvloer zoo effen als een spiegel.

« De nieuwe doenwijze is in ons kanton verspreid geworden door eenen landbouwer die verscheidene jaren te Bordeaux woonde, en waarschijnlijk dezelve had geleerd van eenen overzessen reiziger. Wat er van zij, het graan op zoo eenen vloer gedorschen, is zoo rein dat er bijna niet meer aan te kuischen blijft.»

— Er worden een duizendtal burger-dekoratiën gereed gemaakt, voor een eerste uitdeeling, welke den 23 september zal plaats hebben. Daar zullen 300 kruisen der Leopolds-orde worden bijgevoegd.

— Men verzekert dat de bank van Frankrijk ons nieuw belgisch gouden geld weigert te aanveerden. Men is bemoeud om daar de reden van te kennen, want waartoe dient dan de muntconventie?

— Garibaldi is maandag avond ten 6 uren te Genève aangekomen. Hij werd door een talloze volksmenigte ontvangen.

Turkye.

Konstantinopel, 9 september.

De *Levant Herald* logenstafte de tijding, volgens welke de engelsche gevangenen in Albsynië zouden in vrijheid gesteld zijn.

Er waren turksche troepen in Bosnië bijeengegetrokken, uit oorzaak van de gisting, welke er in Servië heerscht.

Spanje.

Madrid, 7 september.

De *Gazeta* bevat een dekreet, waardoor de doodstraf tegen de oproerlingen van den laatsten opstand uitgesproken, in dwangarbeid wordt veranderd.

Mexiko.

New-York 28 augustus.

De berichten uit Mexiko zijn van 21 juli. Er was aan Juarez, bij zijne intrede in de hoofdstad Mexiko, een groot banket gegeven. Eene redevoering, ter dier gelegenheid uitgesproken, drukte de hoop uit dat het volk de gematigdheid en de edelmoedigheid zou navolgen welke de Vereenigde-Staten op het oogblik van hunne gezeraal toonden en dat, door bloedvergieting afgemat, het zich met de drukpers zou vereenigen om een amnestie te vragen.

De moordert der keizerlijke troepen, te Queretaro, wordt uitdrukkelijk logenstraf.

Men zegt, dat het mexikaansche leger op 18,000 man zal verminderd worden.

Er zijn vele gevangenen in vrijheid gesteld.

De kledingstukken van Keizer Maximiliaan.

Men leest in de *Allg. Corr.*, van Weenen:

« Gelijk wij reeds gemeld hebben, is hier een geattacheerde der gewezene oostenrijksche legatie in Mexiko aangekomen, drager van verschillende kledingstukken welke aan den ongelukkigen keizer hebben toebehoord; het zijn de met bloed besmeurde en doorschotene kiel en vest welke keizer Maximiliaan droeg op het oogblik dat de handen van Escobedo een einde aan zijn leven stelden. Men zegt, dat die kleeren niet aan den keizer toebehoorden; hij had dezelve ontleend van een getrouwen dienaar, voor zijne laatste reis uit deze wereld, want de zijne waren gedurende zijne gevangenschap versleten.

« Wij ontvangen uit een andere geloofwaardige brieven, inlichtingen over de laatste oogenblikken van den keizer en over de onmenselijke behandeling welke hij in zijne gevangenis heeft onderstaan, welke inlichtingen de brutaliteiten zijner beulen doen zien, en die stellig de vervloeking van elk edelmoedig hart op die onmenselijke benden zullen roepen.

« De ongelukkige vorst leed eenige dagen voor zijne doodstraf aan den buikloop, in een halfgekleede huurlingen van Escobedo. Op zijn verzoek zond hem een Duitscher eenige flesschen wijn. De monsters aan wier bewaking de keizer was toevertrouwd dronken dien wijn uit en beledigden nog daarenboren hun ongelukkig slachtoffer, door de ledige flesschen naar zijn smertbed te werpen.»